

udledninger med 21% udregnet på baggrund af de faktiske udledninger i 1990.

I henhold til artikel 4 i Kyoto-protokollen kan parter til protokollen indgå aftale om i fællesskab at opfylde deres reduktionsforpligtelser. EU's miljøministre bekræftede på rådsmødet den 16.-17. juni 1998 deres enighed om at ratificere og opfylde medlemslandenes samlede forpligtelse i fællesskab i henhold til protokollens artikel 4. Samtidig blev der opnået politisk enighed om en intern fordeling af den samlede EU forpligtelse på 8% – byrdefordelingsaftalen – hvori Danmark forpligtede sig til at reducere sine udledninger af drivhusgasser med 21%.

Danmark afgav i samme forbindelse en ensidig dansk erklæring til Rådets mødeprotokol. Erklæringen nævner bl.a., at Danmarks forpligtelse ses i forhold til et korrigeret 1990-niveau.

Det har under forhandlingerne om rådsbeslutningen vedrørende EU's ratifikation som blev vedtaget d. 4. marts 2002 vist sig, at de øvrige EU-lande ikke anerkendte erklæringen som en forudsætning for Danmarks indgåelse af byrdefordelingen i juni 1998.

Danmark har i forbindelse med rådsbeslutningen om EU's ratifikation forpligtet sig til at stræbe efter at ratificere Kyoto-protokollen sammen med Fællesskabet og de øvrige medlemsstater inden 1. juni 2002, med henblik på at Kyoto-protokollen kan træde i kraft i forbindelse med Verdenstopmødet om Bæredygtig Udvikling i Johannesburg i Sydafrika (WSSD) til august-september 2002. Allerede på den femte parts-konference (COP5) under Klimakonventionen i Bonn 1999 opfordrede EU alle parter til at ratificere Kyoto-protokollen hurtigst muligt med henblik på en ikrafttrædelse i 2002, 10-året for Verdenskonferencen om Miljø og Udvikling i Rio de Janeiro (UNCED) i 1992. EU's miljøministre har i ministerrådet gentagne gange efterfølgende understreget målsætningen om ikrafttrædelse af protokollen inden Johannesburg-topmødet, og denne målsætning er også bekræftet af Det Europæiske Råd i dets konklusioner fra mødet i Laken (Belgien) d. 14.-15. december 2001, samt senest i Det Europæiske Råds konklusioner fra mødet i Barcelona (Spanien) d. 15.-16. marts 2002.

Kyoto-protokollen og det videre arbejde med at implementere protokollen har været debatteret i Folketinget ved en række lejligheder, blandt andet i forbindelse med Folketingets vedtagelse af B 194.

I henhold til Kyoto-protokollen skal industrilande samlet reducere deres emissioner af seks drivhusgasser med 5,2 pct. i perioden 2008-12. Der er tale om et første begrænset, men vigtigt skridt i en længere

proces, der sigter mod at nå Klimakonventionens overordnede mål om at stabilisere atmosfærens indhold af drivhusgasser på et niveau, der forhindrer farlige menneskeskabte klimaændringer, jf. afsnit 2. For drivhusgasserne kuldioxid, metan og lattergas skal reduktionen ske i forhold til emissionerne i 1990, mens den for de såkaldte industrigasser HFC, SF6 og PFC kan ske med 1990 eller 1995 som basisår. I 2005 skal der være opnået påviselige fremskridt. Forhandlinger om mål for kommende forpligtelsesperioder skal starte 7 år før den foregående periodes udløb, og forhandlingerne om forpligtelserne i perioden efter 2012 skal således senest begynde i 2005.

Protokollen lægger op til, at parterne i forbindelse med deres målopfyldelse kan benytte de såkaldte Kyoto-mekanismer, nemlig international handel med drivhusgaskvoter og de særlige projektmekanismer Joint Implementation (JI), der er fællesprojekter mellem industrilande med begrænsnings- eller reduktionsforpligtelser, og Clean Development Mechanism (CDM), der er industrilande-projekter i udviklingslande. Desuden kan CO₂-optag i skove m.v., de såkaldte "sinks", i et vist omfang modregnes.

EU's medlemslande har i Kyoto-protokollen forpligtet sig til at nedbringe emissioner af de 6 drivhusgasser med i alt 8%. Af andre lande kan nævnes Japan og Canada, der har forpligtet sig til en reduktion på 6%, Rusland som skal stabilisere, dvs. 0%, og Norge og Australien må øge deres emissioner med henholdsvis 1 og 8%.

Der skal i forbindelse med det foreliggende beslutningsforslag ikke fremlægges, eller særskilt tages stilling til forslag til, forskellige virkemidler eller initiativer, der vil bidrage til Danmarks målopfyldelse. Dette vil ske i den løbende implementering af Danmarks internationale forpligtelser. Det samme er anført i bemærkningerne til B 194.

Regeringen har igangsat et arbejde med henblik på at vurdere behovet for iværksættelse af initiativer for at sikre en omkostningseffektiv opfyldelse af Danmarks reduktionsforpligtelse. Inden årets udgang vil regeringen tage stilling til et samlet oplæg om, hvordan Danmarks reduktionsforpligtelse kan håndteres på den mest hensigtsmæssige måde, herunder fastlæggelsen af principperne for prioriteringen af indsatsen mellem de forskellige områder, jf. afsnit 4.

Det er på indeværende tidspunkt regeringens vurdering, at der samlet set er behov for en bred opbakning i Folketinget bag de nødvendige nationale og internationale virkemidler, som kan sikre, at Danmark kan efterleve sin 21%-målsætning.